

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021 și sentinței judecătorești Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Iscolinîi Artur xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxxxxx.

Termenul de judecare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2020 - 17.11.2020.

Instanța de apel: 05.01.2021 - 15.06.2021.

Instanța de recurs ordinar: 26.08.2021 – 23.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătorești Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Iscolinîi Artur a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 160 (una sută șaiszeci) ore.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Iscolinîi Artur în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 128 (o sută douăzeci și opt) lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, Iscolinîi Artur fiind plasat în arest la domiciliu pe marginea cauzei penale xxxxxx în baza încheierii Judecătorești Bălți din 30.03.2020, prin care s-a statuat interzicerea de a ieși din locuința sa de pe adresa mun. Bălți str. Șevcenco nr. 44 ap.66, la 27.04.2019 orele 12⁰⁰ a ieșit din domiciliul său, iar ulterior întorcându-se în aceeași zi la domiciliul său aproximativ la orele 18⁰⁰ în stare

de ebrietate alcoolică și fiind agresiv, a iscat un conflict nemotivat cu mama sa Saidacari Vera, în procesul căruia a numit-o cu cuvinte obscene, aplicând forța fizică manifestată prin îmbrânciri, apucări de mâini și zgâlțâieli de umeri, urmare la ce cet. Saidacari Vera a fost nevoită să telefoneze la poliție.

Ulterior, în urma intervenirii colaboratorilor Inspectoratului de poliție Bălți, Nedelea Mihail și Tofan Cristi, la 27.04.2019 aproximativ la orele 19⁰⁰ Iscolinîi Artur, fiind agresiv în continuare și aflându-se în locuința sa de pe adresa mun. Bălți, str. xxxxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, demonstrând un comportament agresiv și având drept scop sistarea activității de serviciu a colaboratorului de poliție și de a schimba caracterul activității în interesul său, nu s-a supus cerințelor legale ale colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Nedelea Mihail, care la acel moment era în exercițiul funcției, iar urmare a acțiunilor sale ilegale Iscolinîi Artur ia aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului și o lovitură cu piciorul în genunchiul drept colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Nedelea Mihail, aplicând violența nepericuloasă pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere și cauzându-i dureri fizice.

În circumstanțele expuse, acțiunile lui Iscolinîi Artur au fost încadrate în baza art.349 alin. (1¹) Cod penal – aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lui de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau a altei persoane.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu cerere de apel de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Reaboi Oleg, prin care invocând dezacordul cu soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Iscolinîi Artur să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea, să fie dispusă încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 128 lei.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că pedeapsa aplicată față de inculpat este vădit neproportională faptelor comise de către acesta și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 15 iunie 2021, apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Reaboi Oleg a fost respins ca fiind nefondat, și menținută sentința atacată, fără modificări.

4.1 Instanța de apel a constatat că, la stabilirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Iscolinîi Artur prima instanță corect a ținut

seama de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, de urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care nu se află la prima abatere de la legea penală (f.d.37), însă se căiește sincer în cele comise, de atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, ajungând corect la concluzia că, corectarea și reeducarea lui Iscolinîi Artur este posibilă fără privarea de libertate a acestuia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care invocând incidența **pct. 10** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

5.1. În susținerea recursului procurorul invocă:

- anterior inculpatul a mai fost tras la răspundere penală fapt reținut și de instanțele de judecată, la fel anterior acesta a mai fost tras și la răspundere contravențională, însă cu toate acestea inculpatul nu a stat pe calea corijării;

- o circumstanță agravantă o constituie și starea de ebrietate a inculpatului la momentul comiterii infracțiunii;

- infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. 1¹) Cod penal a rezultat ca încălcare a măsurii preventive pe o altă cauză penală;

- o pedeapsă privativă de libertate aplicată lui Iscolinîi Artur, l-ar face pe acesta să conștientizeze acțiunile sale și l-ar corecta ca pe viitor să nu mai săvârșească și alte infracțiuni.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele de fapt și de drept expuse în contextul ce urmează.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Din textul recursului, rezultă că acuzatorul de stat își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Iscolinîi Artur, făcând referire la temeiul pentru recurs de la **pct. 10** alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care

stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Iscolinîi Artur a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 160 (una sută șaiszeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 15 iunie 2021, apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Reaboi Oleg a fost respins ca fiind nefondat, și menținută sentința atacată, fără modificări.

Colegiul penal reține că, sancțiunea prescrisă la art. 349 alin. (1¹) Cod penal pentru care a fost condamnat Iscolinîi Artur, prevede trei forme alternative de pedeapsă: amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, conform art.16 Codul penal, se referă la categoria celor mai puțin grave.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține, că pentru justa efectuare a operațiunii de individualizare a pedepsei în privința lui Iscolinîi Artur instanțele de fond au ținut cont de prevederile din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, noile limite de pedeapsă a categoriei – muncă neremunerată în folosul comunității, în cauza dată, vor constitui de la 120 ore până la 160 ore.

De aici rezultă că, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă în limita mai aproape de cea maximă, calculată potrivit rigorilor normei precitate supra.

În susținerea celor expuse, Colegiul penal subliniază că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării

vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Parcurgerea acestor considerente relevă că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Subsidiar, Colegiul penal notează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Mai mult, pornind de la prescripțiile art. 62 alin. (1) Cod penal și ținând cont de poziționarea și consecutivitatea categoriilor de pedepse: amendă, privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept, retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat, munca neremunerată în folosul comunității, închisoare, detențiune pe viață, concluzionăm că această poziționare și consecutivitate are la baza sa severitatea pedepsei: de la cea mai blândă pedeapsă – amenda, până la cea mai severă – detențiunea pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Raportând la caz cele consemnate supra, Colegiul penal reține că

instanța de apel corect a statuat asupra faptului că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și corect a ajuns la concluzia privind stabilirea inculpatului Iscolinîi Artur, pentru infracțiunea comisă, o pedeapsă sub formă de 160 (una sută șaiszeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, or temei de agravare a pedepsei, în aspectul propus de procuror, nu a fost stabilit.

Privitor la argumentele recurentului prin care se invocă că *pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă și proporțională, și contrară prevederilor art.75 Cod de procedură penală în raport cu fapta și circumstanțele în care a fost comisă precum și personalitatea inculpatului, în opinia căruia doar pedeapsa privativă de libertate aplicată lui Iscolinîi Artur, l-ar face pe acesta să conștientizeze acțiunile sale și l-ar corecta ca pe viitor să nu mai săvârșească și alte infracțiuni*, Colegiul o consideră lipsită de temei juridic.

Concomitent, instanța de apel corect a trasat concluzia că prima instanță la stabilirea pedepsei, a dat deplină eficiență art. 75 și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune mai puțin gravă), motivul și scopul acestora (violența asupra unei persoane aflate în exercițiul funcțiilor de serviciu), de personalitatea celui vinovat (nu se află la prima abatere de la legea penală), de căința sinceră, contribuirea la descoperirea infracțiunii și colaborarea cu OUP), de lipsa circumstanțelor agravante, contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

Totodată, instanța de recurs reține că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non privative de libertate sau de altă categorie, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, care au fost luate în considerare de instanța de apel.

Pe cale de consecință, Colegiul penal menționează că, la caz, nu se constată vreun temei pentru înlocuirea pedepsei în privința inculpatului Iscolinîi Artur, iar sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, după cum a fost stabilită de către instanțele de fond răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din

CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, sânt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Iscolinîi Artur xxxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 aprilie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie